

[Finansministeren.]

indsættes paa Separatkonti i Danmarks Nationalbank, over hvilke der kun kan disponeres med Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg eller ved Lov.

Pr. 30. April i Aar udgjorde de hidtil tegnede Forskrivninger med Fradrag af Indløsnings følgende Beløb:

10-aarige Obligationer 636 Mill. Kr.,
5-aarige Obligationer 163 Mill. Kr., 2-aarige
Obligationer 468 Mill. Kr., 6 Maaneders
Skattekammerbeviser 574 Mill. Kr., 5½-aarige
Stats-Spareobligationer 43 Mill. Kr., eller
i alt 1 884 Mill. Kr.

Det er saaledes meget betydelige Beløb, som er baandlagt ved de paagældende Foranstaltninger; men der er stadig meget betydelige Midler, over hvilke der frit kan disponeres. Da der ikke er Udsigt til, at alle disse Midler kan finde Anvendelse foreløbig, er de Forudsætninger, som i sin Tid var bestemmende for, at Pengebindingslovene blev gennemført, stadig til Stede, hvorfor der søges Hjemmel til en Fortsættelse.

Loven søges kun forlænget med et halvt Aar, til 30. November 1945. Saafremt Forholdene skulde ændre sig saaledes i Mellemtiden, at Foranstaltningerne bliver overflødige eller Tegningsbestemmelserne bør ændres, vil Tegningen straks kunne standses med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg.

Ved Forslaget nedsættes den effektive Rente af de 10-aarige Obligationer fra 3 pCt. til 2,75 pCt., af de 5-aarige Obligationer fra 2,73 pCt. til 2½ pCt., og af de 2-aarige Statsgældsbeviser fra 1,63 pCt. til 1½ pCt. En saadan Nedsættelse vil formindske Statens Renteudgifter, uden at denne Formindskelse kan paaregnes at indvirke nævneværdigt paa Tegningens Størrelse, idet navnlig Renten af de 10-aarige Obligationer har været ret høj i Forhold til Udbyttet af Obligationer med længere Løbetid.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting og samtidig anmode om, at denne Behandling maa ske hurtigt.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 430 af 31. Oktober 1942 om midlertidige Forbrugsafgifter m. m., jfr. Lovanordning Nr. 323 af 25. Oktober 1944.*

Lovforslaget gaar for det første ud paa at opnaa Rigsdagens Godkendelse af Lovanordning Nr. 323 af 25. Oktober 1944. Ved denne Lovanordning forlængede man Gyldighedsperioden for Loven om midlertidige Forbrugsafgifter af 31. Oktober 1942

og for Loven om midlertidige Ændringer i disse Afgifter af 2. Juni 1943 indtil Udgangen af Oktober Maaned 1945.

For det andet gaar Lovforslaget ud paa at ophæve Omsætningsafgiften af Manufakturvarer og Lædervarer fra den 1. Juni d. A., saaledes at der ikke skal svares Omsætningsafgift af de Manufaktur- og Lædervarer, der udleveres fra Butikkerne fra og med den 1. Juni. Derimod skal naturligvis Virksomhederne til Toldvæsenet indbetale Afgiften af deres Omsætning i Maj Maaned, der falder til Betaling inden Udgangen af Juni.

Omsætningsafgiften blev indført ved Loven af 27. Marts 1940. Ved denne Lov blev der under Hensyn til Krigssituationen, foruden meget betydelige Forhøjelser af bestaaende Afgifter, indført en Række nye Forbrugsskatter. Disse nye Skatter omfatter Varer som Papir, Pap, Glødelamper, Radiolamper, Parfume, kosmetiske Artikler, Mineralvand og Omsætningsafgift af Manufakturvarer, Lædervarer, Guld- og Sølvvarer og Ure. Denne Omsætningsafgift har de sidste Aar indbragt knap 100 Mill. Kr. aarlig. For at raade Bod paa de Ulemper, Afgiften maatte medføre for børnerige Familier, uddeltes som bekendt Købekort til et Beløb af 25 Kr. for hvert Barn under 15 Aar, og Udgiften herved har andraget omkring 24 Mill. Kr. aarlig.

Nettoindtægten af Omsætningsafgiften har altsaa udgjort omkring 75 Mill. Kr. aarlig. Langt den overvejende Del af Omsætningsafgiften falder paa Manufakturvarer. Nogen Opgørelse over, hvorledes Afgiften fordeler sig paa de forskellige Varegrupper, findes ikke, men det maa anses for givet, at Afgiften paa Guld- og Sølvvarer og Ure samt Lædervarer kun udgør en meget ringe Del af Provenuet.

Paa Finanslovanordning for 1945—46 er Omsætningsafgiften budgetteret til 50 Mill. Kr. for Perioden indtil Udgangen af Oktober Maaned 1945. Saafremt Afgiften paa Manufaktur- og Lædervarer nu ophæves fra den 1. Juni 1945, saaledes som foreslaaet i Lovforslaget, vil Konsekvensen blive, at man i Finansaaret kun faar 3 Maaneders Afgift i Statskassen, nemlig Afgiften af Omsætningen i Marts, April og Maj Maaneder, hvortil saa kommer Afgiften af Guld- og Sølvvarer m. m. i den resterende Periode. Man maa sikkert regne med, at Ophævelsen af Manufakturskatten vil medføre et Indtægtstab paa henimod 70 Mill. Kr. for et helt Aar. For Finansaaret 1945—46 vil Forholdet antagelig blive; at man kun vil faa en Indtægt paa omkring en Snes Millioner Kroner i Lovens Gyldighedstid.